

Sandheden er ilde hørt...

Af Kim Møller Hansen

For nylig læste jeg, at Susan Clancy, psykolog på Harvard University, har fået så mange hademails og trusselbreve, at hun har besluttet aldrig mere at udtale sig offentligt om bortførelsesfænomenet.

Hvad er hendes „forbrydelse”? Clancy har såmænd blot skrevet en lille, men ualmindelig god bog »Abducted - How People Come To Believe They Were Kidnapped By Aliens«. Bogen har mange kvaliteter: Den er velskrevet, behandler de interviewede personer med stor respekt, og så stiller den de helt rigtige spørgsmål og giver de bedst mulige svar.

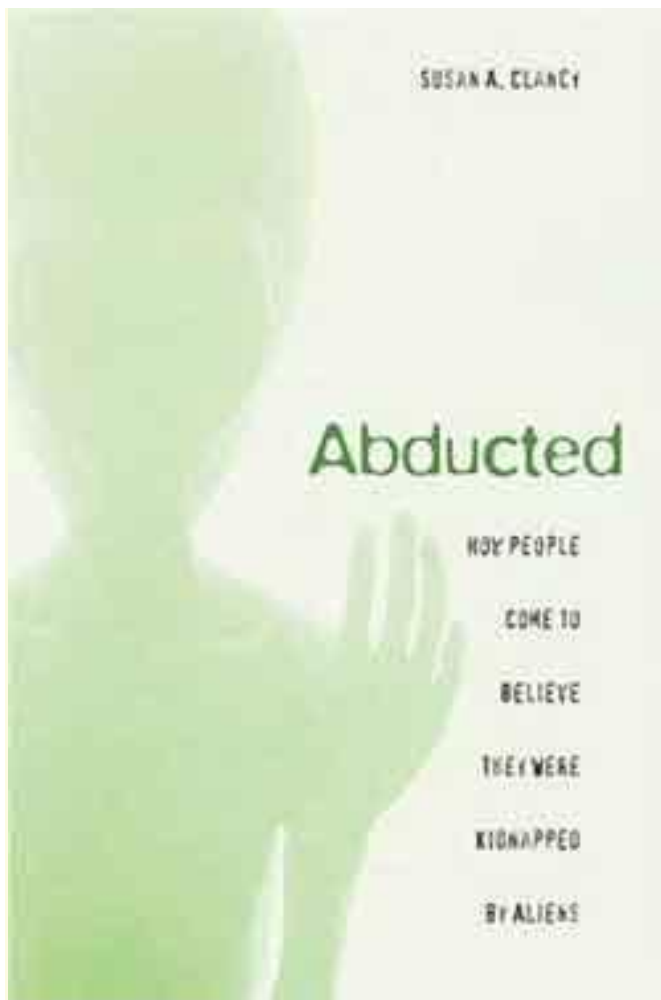
Clancy har brugt 5 år til at studere bortførelsesfænomenet og interviewet omkring 50 personer, som mener, at de har været bortført af aliens. Clancys formål med projektet var at belyse spørgsmålene:

- Hvad får personer til at tro, at de har været bortført af aliens?
- Hvorfor kan jeg huske det, hvis det ikke skete?
- Hvorfor er bortførelseshistorier så ens?
- Hvem bliver bortført?
- Hvis det virkelig ikke skete, hvorfor ønsker jeg så, at det er sket?

Clancys konklusioner stemmer fint overens med, hvad blandt andre Susan Blackmore (ph.d. i parapsykologi) er nået frem til - se UFO-Nyt nr. 1/2004 og artiklerne i UFO-Vision 8, som netop er et temanummer om ufo-bortførelser (se tilbud på »UFO-Vision nr. 8«).

Clancy slår fast, at langt de fleste personer, som tror eller påstår, at de har været bortført af aliens, er ærlige og normale mennesker. Ingen af personerne er vågnet op om morgenen med en klar erindring om at have været bortført, ligesom de heller ikke har en fiks og færdig beretning. Nogle gange begynder det, som senere bliver til en bortførelsesberetning, med at være en oplevelse forårsaget af søvnlammelse. Andre gange vågner de blot med en svag fornemmelse af, at der i løbet af natten er sket noget, som kræver en forklaring. Det er ikke de bortførtes „fejl”, at de tror, at de er blevet bortført. De har ufrivilligt fået nogle erindringer, som er opstået i et miks af mareridt, kulturpåvirkninger og et stærkt behov for at finde en mening med tilværelsen. Clancy erfarede, at alle forsøgspersonerne selv havde forsøgt at finde forklaringer på deres bekymringer, mareridtsagtige drømme etc. ved at læse bøger, se film eller opsøge hypnotisører og „bortførelseseksperter”. Dette er en naturlig handling, da det er vigtigt for de fleste af os at kende årsagerne til vores følelser og skabe en forklarende historie.

Det hævdes ofte, at alle bortførelseshistorier ligner hinanden til forveksling og derfor nødvendigvis må udspringe af virkelige hændelser. Clancys mange interviews med påståede bortførte viser, at dette slet ikke er tilfældet. Selv om der er fællestræk (et almindeligt menneske bortføres af rumvæsner og underkastes en medicinsk undersøgelse), er der meget store individuelle forskelle på beretningerne. Både fællestræk og detaljer har i øvrigt været kendt gennem film og tv i årevis, inden det blev moderne at blive bortført!

Man skulle tro, at personer, som tilsyneladende har haft en meget traumatisk oplevelse - bortført af skræmmende væsner efterfulgt af en pinefuld, ofte seksuelt betonet undersøgelse - ville ønske, at bortførelsen aldrig havde fundet sted. Men Clancys forskning viser, at ingen af de 50 bortførte ville have undværet den skræmmende oplevelse. De er faktisk glade for oplevelsen. Den har givet deres liv ny mening. De er ikke længere alene, og oplevelsen har forsikret dem om deres plads i universet og deres egen betydning.

Clancys bog er blevet godt modtaget i Europa, men i ufo-bortførelsernes hjemland, USA, har den fået en hård medfart i ufo-kredse. Ikke overraskende finder man de skarpeste kritikere blandt de „bortførelsesforskere“, som har skaffet sig en biindtægt ved salg af bøger og ved at lede terapigrupper, som overbeviser almindelige

amerikanske borgere med søvnforstyrrelser om, at de i virkeligheden er bortførelsesofre.

I alle de år jeg kan huske, har ufologer arbejdet for, at videnskaben skulle interessere sig for ufo-fænomenet og beslægtede emner. Og når Susan Clancy m.fl. så tager udfordringen op og går til sagen efter alle seriøse videnskabelige metoder, himler selvsamme ufologer op - måske fordi konklusionerne ikke passer med deres eget verdensbillede og forretning?

»Abducted - How People Come To Believe They Were Kidnapped By Aliens«. Du bliver godt underholdt, klogere og sover bedre om natten!

Susan A. Clancy: »Abducted - How People Come To Believe They Were Kidnapped By Aliens«, Harvard University Press. Cambridge, Massachusetts, 2005.

179 sider, indbundet, US\$ 22,95.

Bogen kan bestilles på www.amazon.com

Derfor tier NSA om ufoer

Af Clas Svahn

Hvis USA skulle fortælle, hvad landet ved om udenlandske ufo-rapporter, ville det skade egen spionvirksomhed samt forholdet til fremmede magter. Det fremgår af et tidligere hemmeligstemplet dokument, som nu er offentliggjort.

Et 26 år gammelt dokument med højeste sikkerheds-klassifikation - Top Secret Umbra - om informationer, der er indhentet via aflytning, har afsluttet 40 års hemmelighedskræmmeri i USA. De 21 sider er et svar fra efterretningstjenesten National Security Agency (NSA), på en henvendelse fra Citizen Against UFO Secrecy (CAUS) fra 1980. Organisationen havde begæret at få udleveret en del af NSA's dokumenter om ufoer. Svaret fra NSA, som er forfattet af NSA's pressetalsmand Eugene F. Yeates, blev i sin helhed hemmeligstemplet i 1980, men nu er visse dele gjort tilgængelige.

Det er ikke overraskende, at organisationer som NSA opsnapper/indsamler informationer om uidentificerede flyvende objekter. NSA har som en af sine opgaver at analysere andre landes kommunikation i jagten på terrorister og at opdage trusler mod USA's sikkerhed. At ukendte objekter, som befinder sig i luftrummet over USA, falder inden for deres interesseområde, er ganske naturligt. Om NSA aktivt søger efter den slags informationer, eller om det er en følge af anden virksomhed, fremgår ikke af dokumentet. Klart er det dog, at organisationen har adskillige rapporter med relation til ufoer i sit arkiv - det nu frigivne dokument henviser til mere end 200 andre hemmelige dokumenter, som på en eller anden måde har forbindelse til ufo-spørgsmålet.

Side otte i det 21-sider lange dokument til domstolen er et eksempel på, hvordan meget information efter mere end 25 års hemmelighedskræmmeri ikke menes at kunne offentliggøres. [Hele dokumentet kan ses på her.](#)

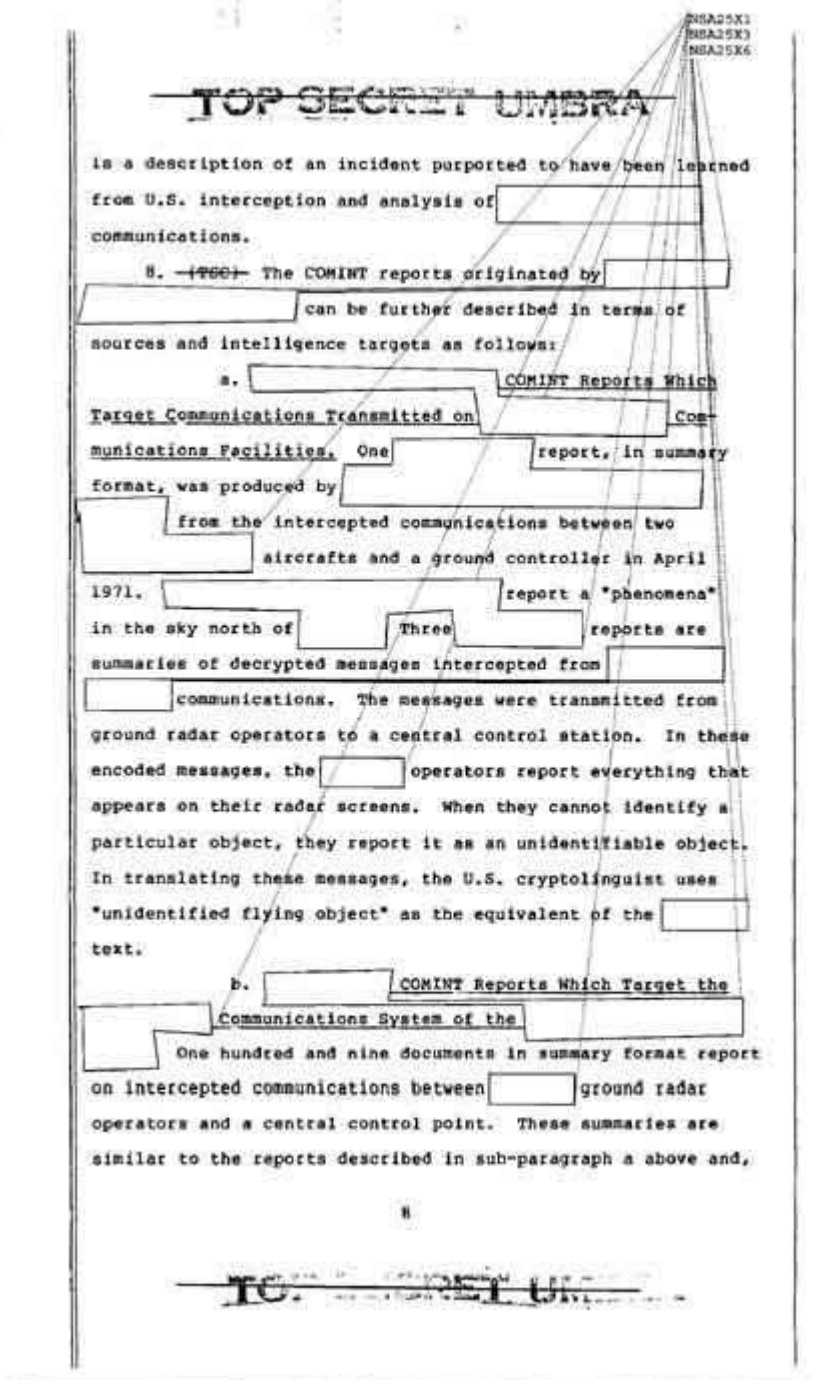
239 dokumenter

Det er ikke let at se, hvilken forbindelse alle disse dokumenter har til ufoer. Da mange afsnit blev slettet, før Yeates svar blev frigivet, er det umuligt at danne sig et klart billede. Mange af dokumenterne drejer sig om observationer fra andre lande rapporteret til landenes militære instanser.

Det tidligere hemmeligstemplede dokument blev offentliggjort den 3. november 2005 efter en begæring fra

CAUS' Michael Ravnitzky. Dokumentet giver et interessant indblik i, hvordan NSA er kommet i kontakt med ufo-fænomenet. Det fremgår eksempelvis, at NSA, som blandt andet arbejder med aflytning og analyse af fremmede magters radio-, tele- og internettrafik, frem til 1980 havde 239 ufo-relaterede dokumenter i sit arkiv. Af disse kom 79 fra andre myndigheder, mens 160 havde deres oprindelse hos NSA. 156 af de 239 dokumenter indeholder informationer, som er hentet ved aflytning, og af disse stammer så godt som alle fra aflytning af andre landes kommunikation.

Disse dokumenter indeholder blandt andet en aflyttet samtale mellem piloterne på to udenlandske fly og jordkontrollen om en observation af uidentificerede flyvende objekter i april 1971. Der er ingen detaljer, og vi ved heller ikke over hvilket land, hændelsen fandt sted.

Yeates skriftlige redegørelse viser, at aflytning af udenlandske radaroperatørers kommunikation med en, som det hedder, „central kommunikationscentral“ er ren rutine; i alt 109 dokumenter skal have indeholdt en sådan kommunikation i forbindelse med ufo-observationer. I det stærkt censurerede eksempel på aflytning af kommunikation, hvor det drejer sig om et ufo-fænomen, beskrives de rapporterede objekter som „lysende kugler“, „et gult objekt som rapporteres at styrte i havet“, „et stærkt lysglimt“, „et lysende objekt“, „uidentificeret objekt i meget stor højde“, „ukendt objekt med to lys“, „en raket“, „en lyskugle på størrelse med en appelsin“ og „en aflang lyskugle“. I flere af tilfældene er objektet også set på radar, og selve kommunikationen mellem radarstationen, piloterne og den centrale kommunikationscentral er aflyttet.

Yeates slår også det interessante faktum fast, at det sjældent var på grund af indholdet i selve den rapporterede observation, at man hemmeligstemplede dokumentet, men på grund af oplysninger om hvilke anlæg, det drejede sig om, eller hvilket personale som indsamlede materialet, og hvilke metoder man anvendte. NSA ønsker heller ikke at offentliggøre, hvilken type observationer det drejer sig om, da en detaljeret beskrivelse af dette ville give fremmede magter nøglen til, hvilke af deres radarstationer der kunne aflyttes, og hvornår det skete.

Skulle NSA i detaljer berette om, hvilke observationer, der blev gjort over andre lande, så ville man samtidig afsløre, hvilken kommunikation man aflyttede i disse lande, og hvilken kode man havde haft held til at knække. Af det hemmeligstemplede dokument fremgår også, at man dengang - og givetvis også i dag - aflytter samtaler, som distribueres gennem internationale telefonselskaber og andre kommunikationsformidlere. Derudover påpeger Yeates, at NSA-dokumentet også viser, hvordan man havde held med præcis at finde den type rapporter, som man er interesseret i, ud fra de „millioner af meddelelser som daglig sendes“ ud i verden. Det er en så følsom oplysning, at man ikke vil offentliggøre noget i detaljer.

Andre lande

Filminteresserede husker sikkert filmen »Three Days of the Condor« fra 1975, hvor Robert Redford (med kodenavnet Condor) arbejder på et hemmeligt CIA-kontor, hvor han og hans kolleger leder efter bestemte nøgleord i bøger. Vore dages aflytningscomputere arbejder på samme måde med at skanne emails, fax og telefonsamtaler for visse ord eller fraser.

Af de 21 sider fremgår det også, at NSA på grund af sit samarbejde med andre lande er meget forsigtig med at angive, hvor og hvornår en bestemt ufo-observation fandt sted, for ikke at skade andre og tredje part som har forsynet dem med denne information. Med en sådan fremgangsmåde kan samarbejdslandene „fortsat tro på, at USA kan holde hemmelige informationer hemmelige“, skriver Yeates i sit svar dateret den 9. oktober 1980.

Nu er det ikke kun ufo-rapporterne i sig selv, som tages op i Yeates' dokument. Men også flere andre dokumenter berører emnet. En sådan rapport, som blev udfærdiget af NSA, har overskriften »UFO Hypothesis and Survival Questions« (Ufo-hypoteser og spørgsmål om overlevelse), mens et andet hedder »UFOs and the Intelligence Community Blind Spot to Surprise or Deceptive Data« (Ufoer og efterretningstjenestens manglende evne, når det drejer sig om overraskende eller vildledende data).

Det dokument, som nu er frigivet af domstolen, gør det klart, at det er meget belastende for NSA's arbejde at offentliggøre disse og de øvrige over 200 dokumenter, og at det i så fald vil „ødelægge USA's muligheder for at indsamle denne type vitale sikkerhedsinformationer“. Eugene F. Yeates skriver også, at den information, som organisationen har indsamlet i dette tilfælde, „er resultatet af aflytningsoperationer rettet mod fremmede magters kommunikationssystemer inden for disse landes territorialgrænser“.

Usædvanlig information

Billedet af en spionorganisation, som har svært ved at reagere på information af ufo-karakter, træder tydeligt frem i Yeates svar. I et af de dokumenter, som Yeates henviser til, nævnes en kommentar skrevet af en ikke navngiven NSA-embedsmand. I den beskriver han, hvad han mener, er en organisation (1980), der har problemer med at reagere korrekt på usædvanlige informationer. Det, som NSA-embedsmanden så som et problem, var sandsynligvis, at en mulig fjende skulle kunne angribe USA med fartøjer eller metoder, som lå uden for det, man normalt regnede med, og at der blandt ufo-rapporterne kan findes den slags information. Yeates skriver i sit svar til domstolen:

„I dokumentet omtaler forfatteren, hvad han anser for at være svagheder, når det gælder myndighedernes indsamling af informationer og deres rapporteringsrutiner, deres manglende evne til at reagere korrekt på uventede informationer eller indsamlede informationer, som med fortsæt er gjort vildledende. Han bruger ufo-fænomenet til at illustrere sin overbevisning om, at den amerikanske spionvirksomhed mangler evne til at behandle den slags usædvanlige data, og det alvorligt påvirker mulighederne for at indsamle dem.“

NSA vil ikke offentliggøre den ansattes skriftlige advarsler om NSA's mangler, fordi det ifølge Yeates er af største vigtighed, at ansatte fortsat skal være velkomne med ideer og kritik, „selv om de senere viser sig at være forkerte“.

Så hvorfor skjuler NSA og den amerikanske regering oplysninger om ufo-fænomenet samtidig med, at man siger, at man ikke er interesseret i det? Skal vi tro, hvad vi kan læse i det tidligere tophemmelige dokument, så gør NSA alt, hvad man kan for at beskytte egne arbejdsmetoder og at hemmeligholde, hvilken type af kommunikation og mod hvilke mål, man har rettet den, eller hvilke man ikke formåede at aflytte.

Steven Aftergood fra Project on Government Secrecy ved Federation of American Scientists i Washington DC. siger i et interview, at den amerikanske regering i virkeligheden har noget at skjule, men at dette ikke har noget med ikke-jordiske at gøre. I stedet for drejer det sig om på alle måder om at beskytte sin spionvirksomhed fra nysgerrige blikke.

Det nu delvis deklassificerede dokument styrker dette og påviser samtidig de besværligheder, en ufolog stilles overfor, når man forsøger at få fat i informationer fra hemmelige kilder.

Kilde: UFO-Aktuelt, nr. 1/06/ -for

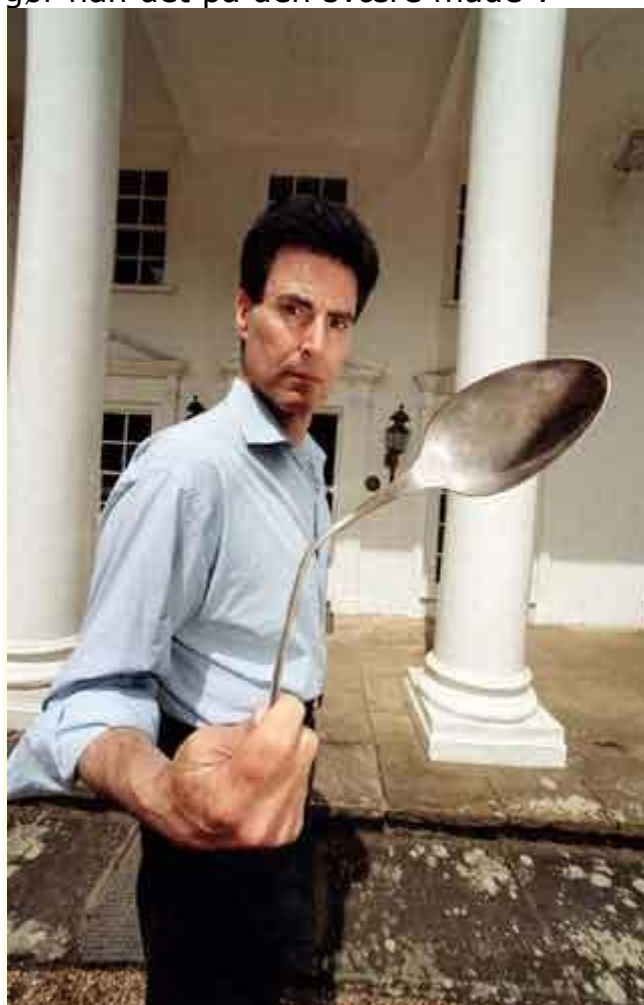
Gensyn med Geller

Af Benjamin Radford

Der har i mange år været stille omkring Uri Geller. Hvad laver han egentlig i dag? Påstår han stadig, at han kan sætte ure i stå og bøje skeer?

Den tidligere israelske faldskærmssoldat Uri Geller fik international berømmelse i 1970'erne. Geller, som hævdede at være efterkommer af psykoanalytikeren Sigmund Freud, sagde, at han kunne bøje skeer og få liv i standsede ure alene ved tankens kraft. I sine velmagtsdage dukkede Geller op i utallige tv- og radioprogrammer, fik i tusindvis af tilhængere såvel som omtale i mange artikler - også i det skeptiske, amerikanske tidsskrift »Skeptical Inquirer«.

Lige så glad Geller var for at være i rampelyset, lige så ivrig var han efter at sagsøge sine kritikere (uden held), især tryllekunstneren James Randi og »Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal« (CSICOP). Uanset, om Geller faktisk havde de påståede evner eller ej, så kunne tryllekunstnere som Randi nemt kopiere alle Gellers bedrifter. Som Randi ganske rigtigt sagde: „Hvis Uri bruger sin hjerne til at bøje skeer med, gør han det på den svære måde“.

Uri Geller har hjemmesiden www.uri-geller.com.

Uri Geller har ikke genvundet fortidens berømmelse, men flyttet sine talenter over på andre områder. I 1977 udgav han et musikalbum med egne kompositioner. Det indeholder 11 numre med titler som »Come on Love«, »Velvet Space«, »Beyond Imagination« og »I Cannot Answer You«. Albummet fik stort set ingen opmærksomhed dengang, men blev af uforklarlige grunde genudgivet i 2000. En anmelder på Amazon.com skrev:

„Det er meget, meget sjældent, at et så talentløst musikalbum udkommer, men for Uri Geller skete det alligevel forholdsvis let. Det er ‚elendig‘ musik, og det er virkelig skrækkeligt og ikke værd at høre på. Det bør heller ikke sælges af selv de mest hardcore leverandører af den mest tarvelige musik.“

Geller lever fortsat af sin fortid og har udgivet over et dusin bøger såvel

som sit »Mind Power Kit« (hjerne-energi-sæt) - komplet med en „effektiv krystal“ og den fejlagtige påstand, at mennesket kun bruger 10 % af sin hjernekapacitet.

I 1999 udgav han romanen »Ella« om en ung britisk pige, der til sin egen forbløffelse udvikler mystiske telepatiske og psykokinetiske evner.

Geller har fået presseomtale gennem de seneste år, ikke ved at bøje skeer eller sætte ure i gang, men pga. sit venskab med (og energiske forsvar af) Michael Jackson. Geller var overbevist om Jacksons uskyld, for som han sagde, havde han hypnotiseret Jackson og spurgt ham, om han nogensinde havde forulempet børn. Jackson sagde „nej“. Det var grund nok for Geller, som derefter sagde, at Jackson skulle glemme, at han spurgte. Gellers spådom blev bekræftet af Jacksons frikendelse, og Geller er sikker på, at Jacksons karriere vil fortsætte i en bedre retning end tidligere. Som han sagde til londonavisen »Daily Telegraph« den 18. juni 2005:

„Dette comeback vil blive det mest dramatiske i showbiz nogensinde, voldsommere end da Elvis Presley vendte hjem fra hæren. Faktisk er det eneste, som kan slå dette comeback, hvis Elvis genopstår fra de døde.“

Så vær forberedt på denne jordrystende genopstandelse af enten Elvis Presleys eller Michael Jacksons karrierer.

Geller, som bor i London, bruger meget af sin tid på at skrive, holde foredrag og udføre velgørenhedsarbejde, fx hjælpe alvorligt syge børn. En af Gellers seneste initiativer er et Psykisk Museum i York, som han etablerede i 2005 sammen med astrologen Jonathan Cainer. Besøgende bliver i hold på 12 eller færre ført gennem „sindsåbnende eksperimenter, som giver en personlig oplevelse af psykisk kræfter og potentiale“. Udstillinger og demonstrationer omfatter ønskekviste, psykometri, aura og energifelter, remote viewing, psykokinese og telepati.

Uri Geller siger:

„Det, der sker rundt omkring i verden lige nu, er, at folk er begyndt at tro på psykiske fænomener... Det virker, ellers ville folk ikke være interesseret i det.“

Kilde: Skeptical Inquirer, January/February 2006/ -for

Læsertilbud

Læs Willy Wegners »Mirakelmanen Uri Geller - beretningen om et mediefænomen«. Den lille bog er på 35 illustrerede sider - og koster kun kr. 9,00.
Mirakelmanen Uri Geller.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.